

der som hovedregel ikke fradragsret eller afskrivningsret for de afgifter, som må betales, hvis virksomheden i stedet tilslutter sig et anlæg, som ejes af enten det offentlige eller en privat drevne virksomhed. Undtagelse herfra gælder alene, hvor tilslutningsafgiften er vederlag for en tidsbegrænset ret, jfr. § 15, stk. 2, i loven om særlig indkomstskat.

Denne beskatningsmæssige forskel har regeringen ikke fundet rimeligt begrundet, og man foreslår derfor, at fradrags- og afskrivningsretten udvides til også at gælde tilslutningsafgifter, der giver en ikke-tidsbegrænset ret til at drage nytte af et anlæg, som ejes af enten det offentlige eller af en privat drevne virksomhed.

Regeringen er i øvrigt af den opfattelse, at den udvidede fradrags- og afskrivningsadgang i betydelig grad vil kunne medvirke til, at virksomhederne tilslutter sig offentligt eller privat drevne anlæg til forureningsbekæmpelse.

Efter forslaget skal afgifterne umiddelbart kunne fradrages ved indkomstopgørelsen, hvis de på årsbasis er små i sammenligning med den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Er afgifterne betydelige (overstiger årets afgifter 30 pct. af overskuddet ved selvstændig erhvervsvirksomhed, reguleret efter § 8 B, stk. 1, 3. pkt.), skal

de i stedet afskrives over en årrække efter regler, som fastsættes af finansministeren.

Efter forslaget skal reglerne i § 8 B, stk. 3, 2. pkt., også gælde tilslutningsafgifterne. Det betyder, at ligningsrådet, når omstændighederne taler derfor, skal kunne tillade tilslutningsafgifter, der er betydelige, umiddelbart fratrukket ved indkomstopgørelsen.

Hvis tilslutningen til det offentligt eller privat ejede anlæg tjener såvel et erhvervmæssigt som et privat formål, er det alene den til den erhvervmæssige anvendelse svarende del af tilslutningsafgiften, der omfattes af reglerne i forslagets § 8 C.

Der henvises i øvrigt til de bemærkninger, som ovenfor er gjort om bestemmelserne i forslagets § 8 B, stk. 1 og stk. 3, 2. pkt.

Til § 1, nr. 2.

Efter de gældende bestemmelser i ligningslovens § 9 C om fradrag for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads fastsætter finansministeren de kilometertakster, der gælder ved benyttelse af eget befordringsmiddel. Det må imidlertid anses for det mest hensigtsmæssige at lade ligningsrådet fastsætte disse kilometertakster.